

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

Memb. III. De tentatione ex vitæ amittenda timore orta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

Vnde detentius huiusmodi peccato non dolet de offensa in me amissa, sed dolet de irremediabili damno suo. Qui si in veritate doleret, quòd me offendisset, atque contempsisset, & in misericordia mea fideliter speraret, ipse eam certissime inveniret, quoniam in infinitum maior est ipsa misericordia mea, quàm sint omnia peccata, quae unquam fuerunt commissa, vel quae committi possunt ab aliqua creatura.

M E M B R U M III.

De Tentatione ex Vitæ amittendæ timore orta.

I. Tertia tentatio est vitæ amittendæ timor; contra quam sic munitur ægrum. Primò ostendat ex Apostolo ad Heb. c. 9. statutum esse omnibus hominibus semel mori; si ergo aliquando moriendum est, nunquam melius morietur, quàm quando DEUS mortem illi decernit; Nam, ut S. Chrysostomus ait, *Boni tuuc decedunt ex hac vita, cum meliores sunt; mali, cum minus mali, quàm futuri essent, si adhuc viverent.* Si ergo sanguinem emissuri illud tempus optimum credimus, quod Medici assignant, quànò magis animam emissuri illud tempus eligemus, quod DEUS optimum iudicat?

II. Secundò declaret, quòd anima in corpore sit tanquam in carcere, & tanquam in exilio; cur ergo non libenter acceptet mortem, quæ carceri januam aperit; & vincula dissolvit, ut in patriam omni genere deliciarum abundantem transire possit? an non filij ex Academijs in patriam ad vacationem anhelant? an non Sponsa peregrè profecta desiderat amplexus & præsentiam Sponsi? an non Operarius gaudet abire ex vinea in domum Patrisfamilias, ubi denarium diurnum recipiat? an non ipsa Jumenta magis cursum accelerant, & elementa velociùs moventur, quando propiora stabulo vel centro esse sese advertunt? An non miles desiderat manu miti, & partem prædam cum gaudio possidere?

III. Tertiò demonstret, quòd si DEO ita videatur, etiam invitum mori debeat; suadeat ergo illi, ut ex necessitate virtutem faciat, & cum magno suo merito & beneplacito DEI promptè mortem accipiat, quàm si repugnans acceptaret, magis ab

gis ab ea torqueretur, meritum ingens amitteret, & pœnam purgatorij gravissimam accerferet.

IV. Quartò narret illi, quòd sicut P. Petrus Faber specialem post mortem gloriam obtinuit, eò quod ex obedientia mortuus esset, ita & ipse non minus præmium sperare possit, si in hoc casu obedientem sese DEO præbuerit. Certè qui reliquerit animam propter me, inquit Christus, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.

V. Quintò proderit etiam unum alterúmve Exemplum afferre eorum, qui mortem vehementer desiderârunt, v. g. S. Davidis exclamantis: *Heu mihi, quia Incolatus meus prolongatus est!* S. Pauli dicentis: *Quis me liberabit de corpore mortis huius? Cupio dissolvi, & esse cum Christo.* S. Praxedis, quæ rogavit DEUM, ut se ab hac vita liberaret, ne tot mala videret. S. Cypriani, qui in serm. de mortalitate ait: *Quis anxius est de egressu ab hac vita, nisi qui in fide dubius est, & spe vacuus? Illius est mortem timere, qui non vult Christi Societatem, & eius est, talem recusare societatem, qui non credit, quòd debeat regnare cum Christo.* Coëpiscopus quidam S. Augustini quæsitus, an libenter moreretur? respondit, si aliquando moriendum est, cur non modò? Conradus unus ex Discipulis S. Dominici dixit ad adstantes: *Scitote, Fratres, quòd moriar fideliter, quia in fide Christi & Ecclesiæ: libenter, quia cum bona conscientia, & in DEI gratia: fiducialiter, quia spero, me in gaudium Domini intraturum: hilariter: quia ad requiem propero.* Reginaldus Polus Cardinalis, cùm Rex Angliæ insidias vitæ illius strueret, dicebat, vitam alicui adimere perinde esse, ac si quis dormire volenti vestes detrahat. Sander l. 1. Schism. Angl. S. Nicolaa Virgo vitam suam his verbis finijt: *O quam bene cadit ille, qui cadit in DEI brachia. Bona nox, ô munde; bona nox, ô vita; omnibus bona nox.* Sur. to. 6. Hortetur ergo ægrum, ut cum Christo dicat: *Pater, si possibile est, transeat calix iste à me; veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat.* Matth. 26. *In pace in idipsum dormiam, & requiescam, quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.*

S S MEM-